Descartes

Ah, be güzelim…! Güzelim diyorum amma, güzel misin bakalım? Yani güzelsindir mutlaka. Herkes bir şekilde güzeldir. Şu veya bu şekilde. Ama buna karar veren kim? Güzeli herkes güzel olarak algılasa bile, güzellik derecesi ve özelliği de herkesçe aynı şekilde algılanıyor mu acaba? Sanmıyorum.

Algı her şey aslında. Güzellik karşındakinde değil, senin algında. Tüm yorumlar için geçerli bu. Nasıl algılarsan dünyayı, öyle yorumlarsın mevzuyu. Bu bakımdan, "reklam her şeydir" diyenlere hak vermek gerekiyor. Gerçek görüntüleriyle değil de, üzerinde oynanmış resimleriyle medyada yer almaya bakan ünlüleri tasdik etmek gerekiyor. Çünkü haklılar. Onları, gördüğümüz gibi değerlendiriyoruz. Oldukları gibi değil. Ninem, Erol Taş'a pek hayır duada bulunmazdı mesela. Onun algısında o, kötü biriydi çünkü.

Bu durumda ister istemez eski bir felsefi yönelim geliyor aklımıza: "Cogito ergo sum", yani "Düşünüyorum, o halde varım" demiş Descartes. Gerçi bu sözü, görüşlerini okumayanlar tarafından pek doğru anlaşılamıyor. Doğru algılanamıyor. Aslında şöyle diyor: Öyle bir âlemde yaşıyoruz ki, her şey bir düzmece olabilir. Hiçbir şeye inanmamalısın. Her şeyi en baştan itibaren gözden geçirip, tane tane bütün varlık âlemini doğrulamalısın. Ancak ondan sonradır ki, varlıkların gerçekten de var olabildiğine inanabilirsin. Fakat o zamana kadar da, bir tek kendi aklına güvenebilirsin. Çünkü şüphe eden, odur zaten. Yani aklın gerçektir. Ondan gayrısını incelemelisin.

Doğru mu söylemiş, aşırı uçlarda mı uçmuş? Bunu ben bilemiyorum. Beni aşıyor. Bilenlere sormak lazım. Ancak şurası kesin ki, içinde yaşadığımız dünya aslında beynimizin içinde var olan dünyadır.